

Layla's Wereld
Schittering

Verawati Calmer

Onder beheer van *Verawaty*
Titel: Layla's Wereld ~ Schittering
Auteur: Verawati Calmer
Omslag ontwerp: Verawati Calmer - via Brave New Books

Copyright © Verawati Calmer 2019

©*Verawaty*

Van de blog Layla's Wereld

ISBN Paperback: 978 94 021 9524 8

Eerste druk, december 2019

Tweede druk, januari 2020

Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dit is een fictief werk. Namen, karakters, plaatsen, evenementen en incidenten zijn de producten van de verbeelding van de auteur. Elke gelijkenis met werkelijke personen, levend of dood, of werkelijke gebeurtenissen is puur toeval.

VOORWOORD

Lieve lezer,

Allereerst wil ik je bedanken voor jouw aandacht voor dit verhaal. Het is een verhaal wat geheel vanuit mijn gedachten, gevoelens en ervaring is ontstaan. Nee, het is geen autobiografie of een biografie, al zijn er ervaringen waaraan ik mij kan relateren. Welke dat zijn houd ik in het midden. In 2019 heb ik besloten mijn verhalen in eigen beheer uit te geven. Geen verplichtingen naar een uitgeverij, maar wel beschikbaar stellen voor boekenliefhebbers en zo geschiedde. Met als gevolg dat mijn verhalen voor een groter publiek beschikbaar zijn, maar ook niet over de redactionele kwaliteiten beschikken zoals bij andere boeken het geval is. Helaas heb ik in mijn omgeving geen mensen die de tijd hebben mijn verhalen te lezen en te controleren. De continue eindredactie ligt dus ook geheel in mijn handen, wat ik gelukkig ook leuk vind, maar waardoor ook het gevaar bestaat taalfouten over het hoofd te zien. Alvast mijn excuses hiervoor en mocht je een fout vinden, laat gerust weten. Gelukkig kan ik mijn boeken en verhalen continue verbeteren.

Heel veel leesplezier,

Veel liefs,

Verawati Calmer

Hoofdstuk 1

Nerveus liep Layla Marquez door de villawijk. Ze was op weg naar het huis van de familie Vlorensteijn. De familie van haar vriendin Fleur Vlorensteijn. Het was alweer twee jaar geleden dat ze de ouders van Fleur had gezien. Fleur kwam altijd liever bij haar in het pand waar ze onder begeleiding zelfstandig woonde. Op achtjarige leeftijd had ze zowel haar ouders als broertje verloren en sindsdien probeerde ze zelf het hoofd boven water te houden. Tot haar zestiende met behulp van pleeggezinnen. Daarna regelde ze een eigen kamer. Vanaf de basisschool is Layla al bevriend met Fleur en Fleur had geregeld dat Layla dit jaar met haar op vakantie mocht naar Toscane. Allebei hadden ze dit jaar hun VWO-diploma gehaald en ze zouden het volop vieren in Toscane.

Nog voor ze de tuin in was, liep Fleur al opgewekt op haar af gekleed in een beige jurkje en slippers. 'Daar ben je eindelijk! Is het allemaal gelukt? Hoe ging je gesprek bij het restaurant?' Fleur had altijd de gewoonte meerdere vragen achter elkaar te stellen. Layla moest weer lachen om Fleurs enthousiasme en vrolijkheid.

'Hoi Fleur, ja ging allemaal goed en ik ben aangenomen. Na de vakantie ga ik daar beginnen.'

'Gefeliciteerd.' Fleur gaf haar vriendin een omhelzing.

'Dank je Fleur.'

Samen liepen ze het enorme huis van de Vlorensteijns binnen en Patriek, de broer van Fleur, kwam de grote trap in de hal afgelopen. 'Hey daar Layla Marquez!'

'Dag Patriek', zei Layla terwijl ze haar jas aangaf aan Fleur. Ze kreeg van Patriek een goede knuffel. 'Hoe is het met je?'

'Goed...'

'Ze is aangenomen in het restaurant!', zei Fleur opgewekt.

'Gefeliciteerd Layla, je gaat daar vast veel fooi ontvangen van alle kerels.' Hij knipoogde naar haar.

'Jakkes Patriek. Je gaat niet lallebellen hoor, Layla', zei Fleur terwijl ze de woonkamerdeur open deed. 'Oh mijn vader is er ook', fluisterde Fleur, zachtjes

deed ze de deur weer een beetje dicht. Bevreemd keek Patriek van Fleur naar Layla en zag Layla grote ogen opzetten.

‘Wat? Hier?’ Ze was altijd bang voor Frank Vlorensteijn, een van de beste advocaten in het land, maar hij had een elitaire uitstraling waar Layla nerveus van werd. Fleur wist dit, maar Patriek niet.

‘Ja wat dacht je dan?’, zei Fleur lachend. ‘Hij gaat ook mee op vakantie hoor.’

‘Ja dat weet ik’, piepte Layla. ‘Misschien moet ik toch maar niet mee.’

‘Doe niet zo raar.’ Fleur trok Layla mee de woonkamer in met een grinnikende Patriek achter zich.

‘Pap, mam, Layla is er!’ Schreeuwde Fleur het woonvertrek in. Even was Layla beduusd door de enorme ruimte en keek om zich heen. Naast haar verscheen Beth Vlorensteijn, de moeder van Fleur. Zoals gewoonlijk zag ze er weer super netjes uit in een lichtblauwe jurk tot aan haar knieën en klassieke instappers. Zelfs op warme zomerdagen wist de familie Vlorensteijn zich keurig te kleden. Layla voelde zich enigszins een zwerver in haar simpele spijkerrokje en grijze t-shirt die losjes over een schouder viel. ‘Dag Layla, leuk je weer te zien.’ Terwijl ze op Layla af liep, keek ze snel naar Fleur. De afgelopen jaren was Layla dunner geworden. Het op zichzelf wonen viel haar zwaar, maar ze had ook geen enkele hulp aangenomen.

‘Hallo mevrouw Vlorensteijn’, zei Layla beleefd.

‘Zeg gerust Beth, Layla.’ Beth gaf haar vriendelijk drie zoenen. Lichtjes ving Layla een vleugje parfum op. Opgelucht keek Layla naar Beth.

‘Wil je wat drinken, Layla?’ vroeg Beth vriendelijk. ‘En misschien iets eten?’ Ze probeerde niet te bezorgd naar Layla te kijken. Al op de diploma-uitreiking was het Beth opgevallen dat Layla er pips en mager uit zag, maar nu was het duidelijker.

‘Ehm thee?’, vroeg Layla.

‘Dat kan. Jullie ook?’ vroeg ze aan Fleur en Patriek, die knikten. ‘Frank wil jij ook thee’, riep Beth met harde stem terwijl ze richting de keuken liep.

‘Graag’, klonk een harde mannenstem achter Layla.

Met een brok in haar keel draaide Layla zich om en zag een grote slanke man voor haar staan met donker haar en donkerbruine ogen. Zijn haar leek bijna zwart en zat netjes golvend naar achteren. In haar herinnering was Frank Vlorensteijn een strenge man, dit keer liep hij vrolijk op haar af gekleed in een spijkerbroek en een eenvoudig wit shirt.

‘Dag Layla, dat is lang geleden’, met fonkelende ogen bekeek hij Layla die haar hand uit stak.

‘Dag meneer Vlorensteijn’, zei Layla nog op haar hoede.

Even schudde ze elkaar de hand en een lichte tinteling liep door Layla heen. Snel liet ze zijn hand los en onderzoekend keek hij haar met zijn donkere ogen aan. ‘Je mag Frank zeggen, Layla.’ Om haar op haar gemak te stellen, legde hij zijn hand op haar arm en keek haar met een zachte blik aan.

‘Frank.’ Beleefd keek Layla terug, weer voelde ze een vreemde schok door haar lichaam. Hij glimlachte naar haar.

Layla wilde naar Fleur kijken, maar die was naar haar moeder in de keuken. ‘Fleur?’, vroeg ze verbaasd terwijl ze om zich heen zocht.

‘In de keuken’, zei Patriek die zijn vader bevreemd aan keek. Hij had de vreemde interactie tussen zijn vader en Layla opgepikt. Frank liep voorbij Patriek en gaf hem nog een vaderlijk schouderklop.

Met zijn vijven zaten ze aan de eettafel met thee. Fleur en Beth hadden cake, koekjes en allerlei lekkers op tafel gelegd.

‘Hier neem wat Lay’, zei Fleur terwijl ze de schaal voor Layla’s neus hield. Bescheiden pakte Layla een koekje. Fleur gaf de schaal aan haar broer naast zich en pakte er twee cakejes vanaf. Een stuk cake legde ze voor Layla neer. ‘En die eet je ook.’

‘Ik hoef geen cake’, zei Layla verontwaardigd. Ze was het niet gewend zoveel te eten. Ook als ze bij anderen was, nam ze het niet om te voorkomen dat ze er aan gewend raakte.

‘Ja maar anders lijkt ik straks een of andere koe naast jou in Toscane’, piepte Fleur. ‘Alsjeblieft. Voor mij?’, smeekte Fleur. Frank, Beth en Patriek keken lachend toe.

‘Het geeft niet, Layla, pak gerust’, zei Beth.

‘Dank u wel’, zei Layla en ze speelde even met het koekje en de cake terwijl ze wachtte tot iedereen had.

Frank keek toe hoe Layla twijfelend de thee en koek nam. ‘Hoe bevalt het op jezelf wonen, Layla?’, vroeg hij terwijl hij haar bekeek. Ze zat naast hem en hij kon haar even goed in zich opnemen. Vaak had hij Layla Marquez niet gezien en het was aangenaam voor hem haar weer te zien. Lange tijd vroeg hij zich af hoe het met haar ging. Hij wist dat Layla sinds haar zestiende op zichzelf woonde. Ook was hij ervan op de hoogte dat Layla er slechter uit zag. Volgens Fleur omdat het voor Layla financieel zwaar viel om voor zichzelf te zorgen op zo’n jonge leeftijd. Vanaf de zijlijn bleef hij op de hoogte van het welzijn van Layla. Nu was hij blij dat hij haar weer zag. Het was op tijd, want Layla zag er inderdaad magertjes uit.

‘Ja het is wel goed’, zei ze en keek Frank met vriendelijke ogen aan. Even voelde hij zich ongemakkelijk en ging verzitten.

‘Ehm’, Layla werd nerveus. Ze keek ongemakkelijk naar Fleur, die haar vader enigszins waarschuwend aan keek.

‘Kan je goed rondkomen?’, vroeg Frank haar bewust van zijn zakelijkere toon naar haar toe. Hij zag dat ze nu wat ontspande en haar voorhoofd fronste.

‘Redelijk, ik krijg wat toelages maar ik werk ook veel.’ Op dat moment reikte ze naar haar knot en haalde haar elastiekje eruit. Haar lange roodbruine haren vielen op haar rug. Frank zag zowel Beth als Patriek naar haar haren kijken.

‘Toelage?’, vroeg Frank in iets vriendelijkere toon. Hij probeerde niet te veel aandacht te besteden aan Layla’s haar en keek voorzichtig naar Beth.

Bedachtzaam ging Layla met haar vingers door haar haren, ze ontspande iets meer. ‘Ja een toelage voor wezen.’

‘Op die manier, sinds wanneer krijg je die?’, vroeg Frank weer.

‘Sinds ik op mezelf woon, of eigenlijk sinds een half jaar daarna. Het was nogal gedoe om te regelen, maar uiteindelijk is het gelukt.’ Ze gooide haar lange haar weer op haar rug en deed een lok achter haar oor.

‘Heb je dat zelf geregeld?’, vroeg Beth.

‘Ja, wie anders?’, vroeg Layla oprecht verbaasd.

‘Misschien iemand van het huis?’, vroeg Frank vriendelijk, hij vond het knap van Layla dat ze zoveel al regelde. Zijn dochter Fleur kon met moeite haar huiswerk plannen en hij lachte even naar zijn kinderen.

‘Nee, kon wel maar dat deed ik niet. Ze nam een slok van haar thee en keek weer met haar groene ogen naar Frank.

‘Layla’, zei hij weer op zakelijke toon. ‘Wij willen je iets voorstellen.’

‘Oh? Wij?’, vroeg Layla terwijl ze rondkeek en zag dat Fleur naar haar grijnsde. ‘Wat?’

‘Wil je met mij op kamers?’, flapte Fleur er ineens uit.

‘Fleur’, zei Frank waarschuwend maar vond het ook wel weer grappig. Ook zijn vrouw en Patriek moesten lachen om Fleur.

‘Sorry?’ vroeg Layla, ‘Op kamers?’

‘Nou niet echt op kamers, we...’

‘Fleur.’

Fleur begon alweer, maar Frank onderbrak haar en keek vriendelijk naar Layla.

‘Layla, Beth en ik hebben een appartement gekocht in de stad. Fleur kan daar wonen als ze gaat studeren en ze wil graag dat jij ook bij haar intrekt.’

‘Ja!’, zei Fleur weer. ‘En je hoeft geen huur ofzo te betalen, dus dan heb je meer tijd voor leuke dingen. Zoals eten.’

Frank trok een gezicht naar zijn dochter.

‘Fleur!’ Lachte Beth. ‘Iets sympathieker mag ook wel.’

Patriek zag Layla echter ernstig voor zich uit staren en hij keek naar zijn vader.

Toch moest Layla lachen. ‘Meen je dat nou?’

‘Ja, ik vond het ideaal.’

‘Echt?’

‘Ja, wat doe je nou raar, ik vraag het toch?’

‘Nou eigenlijk je vader, jij gaat er gewoon van uit dat ik het doe’, grapte Layla.

Fleur grijnsde. ‘Dus je doet het? Nu vraag ik het.’

‘Op een voorwaarde.’ Lachte Layla.

‘Wat?’, vroeg Fleur.

Layla keek ernstig naar Frank, ‘Dat ik gewoon huur betaal, meneer Vlorensteijn.’

Beth, Patriek en Fleur keken afwachtend naar Frank. De toon in Layla’s stem was veranderd en niet veel mensen spreken zo tegen een Vlorensteijn. Ze zagen dat Frank rechtop ging zitten en ook Layla veranderde van houding. Zelfs Fleur hield haar mond.

‘Hoeveel huur had je in gedachte, Layla.’ Hij keek ernstig naar Layla die even een moment nadacht.

‘300 euro per maand.’

‘Drieho...’

‘Fleur’, klonk Frank ferm. Fleur stopte.

Frank wachtte even. ‘Dat is goed. Wil je een huurovereenkomst, Layla?’

‘Graag meneer Vlorensteijn.’

‘Dan ga ik die voor je maken.’

Even keken hij en Layla elkaar aan en toen moest hij lachen. Ook Layla’s gezicht ontspande, maar was nog op haar hoede. Hij stak zijn hand uit.

‘Deal.’

Layla pakte zijn hand. ‘Deal’, zei ze.

Frank grijnsde naar Layla. ‘Ik begrijp nu hoe jij aan je toelage bent gekomen.’

Hier kon Layla om lachen.

Frank stond op. ‘Ik ga even de huurovereenkomst in elkaar zetten. Dan is dat gedaan.’ Voordat hij wegliep klopte hij Layla op haar schouder en liep weg.

Hoofdstuk 2

‘Crisis Lay...’

Verbaasd keek Layla naar Fleur. ‘Wat is er?’

Fleur proestte het uit en ook Beth en Patriek moesten lachen.

‘Wat is er?’, vroeg Layla weer.

‘Ehm heel veel, ten eerste heb ik nooit iemand zo tegen pa horen praten, laat staan jij en ten tweede waarom wil je huur betalen als je er gratis kan wonen?’

‘Niets in het leven is gratis, Fleur’, Layla’s stem klonk ernstig.

Fleur stopte met lachen, ‘Layla ik woon er toch ook zonder te betalen.’

‘Jij bent zijn dochter. Ik betaal huur en het bedrag wat ik voorstelde kan ik betalen’, zei Layla terwijl ze een slok van haar thee nam. ‘Voor de meeste kamers betaal je meer. Dus ik heb hoe dan ook mazzel.’

‘Ok.’ Fleur moest weer lachen. ‘Waarom noemde je mijn vader meneer Vlorensteijn?’

‘Gewoon omdat het een zakelijke overeenkomst was.’

Patriek keek lachend toe. ‘Dat was echt geniaal Layla.’

Op dat moment liep Frank weer de woonkamer in. ‘Layla wil je even komen?’, zei hij op strenge toon.

‘Oh oh’, zei Fleur.

‘Fleur’, waarschuwde Frank.

Layla stond op en keek naar Fleur. Layla liep op Frank af en hij hield de deur naar de gang open.

Hij liep met haar de gang in en sloot de deur. In de gang werd zijn houding vriendelijker en legde zijn hand op haar schouder. ‘Ik wil even de huurovereenkomst met je doornemen, zonder de invloed van mijn dochter erbij.’

‘Dat is prima, meneer Vlorensteijn.’ Ze bleef ernstig naar hem kijken.

Verrast door haar ernst liep hij haar richting zijn werkkamer. ‘Kom maar mee.’

Voor de deur bleef hij staan en liet Layla voor gaan. Haar t-shirt hing nu schuin en een schouder was bloot. Frank zag lichtjes het bot door haar schouder